

som det dog aabenbart har været Hensigten at udtrykke. Det hedder sig: „Den, som kommer med Hyre, straffes som for Bedrageri, hvad enten han havde tiltraadt sin Tjeneste i Skibet eller ikke, medmindre det efter Omstændighederne maa antages, at han ikke har haft til Hensigt at tilegne sig det oppebaarne, men endnu ikke fortjente Hyrebeløb.“ Det er navnlig de sidste Ord, som jeg anser for ikke tilsvarende. Han har selvfølgelig altid til Hensigt at tilegne sig det Beløb, han har oppebaaret. Det har han jo faaet, og det har han Lov til at tilegne sig og betragte som sit, men Meningen er jo naturligvis den, at der er Spørgsmaal om, hvorvidt hans Hensigt er at tilegne sig denne Hyre uden fra sin Side at opfylde den Forpligtelse, han har paataget sig, og som han har faaet i det mindste Forstud — det vil i Reglen være Forstud — paa Betalingen for. Jeg har set i min Erfaringskreds i de Sager, som jeg efter Ordre har ført ved Sø- og Handelsretten angaaende Overtrædelse af § 15 i Lov af 23de Februar 1866, altsaa svarende til § 299 i det foreliggende Lovudkast, at Tilfældene i Reglen fremkomme paa følgende Maade: Der er en Sømand, som kommer hjem fra en Rejse, han skal have Hyre igen, han lader sig saa af en Hyrebasje forhyre, eller rettere: han bliver ikke egentlig paamønstret, det behøves i det mindste ikke, men han træffer Alford med en Hyrebasje om, at han engageres til det og det Skib. Han faar saa i Reglen af Hyrebasjen Forstud paa Hyren, en Maanedes eller en halv Maanedes Hyre, hvad det nu kan være, noget, som Hyrebasjen selvfølgelig faar erstattet af Kaptajnen eller Hederiet igen, og han faar tillige Ordre til at møde paa Skibet, lad os sige den næste Dags Formiddag. Nu har imidlertid Sømanden — det er undertiden unge Sømand — faaet Penge paa Kommen, han skal benytte Aftenen og maaske en Del af Natten til at more sig. Det sker da ikke sjældent, at han falder i Hænderne paa nogen, der drikker ham aldeles fuld, og han kommer ogsaa i Kæst med Fruentimmer, og Tiden strider frem, han er, om jeg maa bruge det Udtryk i denne Forsamling, døddrukken, ikke alene om Natten, men længt ud paa næste Dag, maaske 24 Timer. Naar han saa vaagner af sin Ruse og i Reglen er plynchet for de Penge, han har haft med, saa melder man sig paa Skibet og kommer der, hvis det endnu er til Stede — det kan ogsaa være afejlet — men han kommer for silde. Selv om Skibet er til Stede, vil det i Reglen være gaaet til paa den Maade, at Kaptajnen har ikke kunnet

vente, indtil Manden kom, og han har antaget en anden i hans Sted. Han kan saaledes ikke komme med, men saa bliver han tiltalt for Rømning med Hyre, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at efter den Praksis, der finder Sted ved Sø- og Handelsretten, vil han uden videre blive straffet som den, der er rømmet med Hyre, nemlig med Bedragerisstraf, han faar Bånd og Brødstraf, naaget det efter Omstændighederne er klart, at han slet ikke har haft til Hensigt at tilegne sig Hyren, som er ham betalt i Forstud for en Maaned, eller hvor længe det kan være, uden fra sin Side til lige at opfylde de Forpligtelser, han har paataget sig for Hyren, men kun fordi han er kommen i Svir og Sværm, og Tiden er skreden fra ham. Det forekommer mig, at der vilde være nogen Grund til at henstille til den højtærede Justitsminister at forandre noget ved denne Paragraf, nemlig saaledes, at den kommer til at være til, hvad der utvivlsomt er Meningen, saaledes at det bliver mere udtrykkelig indført i Paragraffen, at der skal foreligge en Hensigt hos den paagældende til at beholde Hyren uden fra sin Side at opfylde sine paatagne Forpligtelser, naar der skal være Tale om at straffe ham som den, der er rømmet med Hyre. Jeg tror som sagt ikke, at jeg tager fejl i, at Praksis ved Sø- og Handelsretten er en saadan, at den ikke tager Hensyn dertil, men den er saaledes, som jeg for et Øjeblik siden tillod mig at anføre. Man ser efter § 298, at naar den Mand, som gør sig skyldig i, hvad der i Motiverne kaldes kvalificeret Rømning, hvorved sigtes til den Rømning af hele Mandskabet eller den største Del af samme, som omtales i § 298, 2det Stykke, frivillig vender tilbage til Skibet, førend det er kommet bort fra det Sted, hvorfra Rømningen skete, kan han under i øvrigt formildende Omstændigheder slippe med Bøder fra 10 til 400 Kr. Nu forekommer det mig dog, at der kunde tale lige saa meget og endnu mere for at bringe den samme Regel til Anvendelse paa den, som har faaet Forstud paa Hyren og drukket sig fuld og gaaet paa Svir og derfor kommer for silde. Det forekommer mig, at hans Ansvar ikke bør være haardere og endogsaa knap saa haardt som i saadanne Tilfælde, hvor hele Mandskabet eller den største Del deraf rømmer, og hvor der altsaa maa antages at foreligge et formeligt Komplot, noget, der jo i alle Lovgivninger betragtes som særlig strafbart. Jeg skal altsaa meget henstille, at man tager Hensyn til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremsætte til § 299, og det er navnlig mit Ønske, at den maa